

נייר עמדה

The Gaza Wakeup Call

ד"ר' בועז גנור

The Gaza Wakeup Call

דר' בועז גנור

מאמר זה נכתב כדי להעיר את העולם המערבי. העולם שמאמין בערכי הדמוקרטיה, הליברליזם וההומאניות. העולם שמאמין בזכויות אדם, בחברה אזרחית, בזכויות של מיעוטים ומעל לכל בזכותם של אזרחים ללא הבדל דת, גזע ומין לחיות בבטחה ובשלום. למרות שמספרם של האוחזים בהשקפת עולם ליבראלית זו הולך ופוחת ברחבי העולם, עדיין רבים מאתנו, בעיקר בעולם המערבי, חולקים את ערכי היסוד הללו. מאמר זה נכתב לפיכך עבור הליבראלים המערביים, או ליתר דיוק עבור אותם אינדיבידואלים - אנשים נפלאים, חדורי ערכים ואהבת אדם שמוצאים את עצמם מזועזעים ומלאי ביקורת כלפי ישראל כשהם צופים בתמונות ההרס והנפגעים מרצועת עזה המוצגות בצגי הטלוויזיה שלהם. אנשים אלה נחשפים למסרים ולפרשנות חד צדדית, אנטי ישראלית, באמצעות כתבי אל-ג'זירה ורשתות תקשורת אחרות הפועלים ברצועת עזה תחת איומים, במגבלות צנזורה ותוך עריכה מגמתית של החמאס, או שקיבלו אישור לשדר מרצועת עזה רק לאחר שהוכיחו את אהדתם ומחויבותם לארגון הטרור - חמאס.

את המבקרים החריפים ביותר של ישראל, אותם אלה היוצאים לרחוב ומקיימים הפגנות שהינן לעיתים קרובות אלימות, ובכל מקרה חדורי שנאה תהומית לישראל ניתן וצריך לחלק לשתי קבוצות: שונאי ישראל ותומכי טרור במודע, וליבראלים מערביים. הקבוצה הראשונה מהווה את הגרעין הקשה והאלים של ההפגנות נגד ישראל והיא מורכבת משתי קבוצות משנה: אנטישמים מודרניים שאינם שונים במהותם מפרטים וקבוצות אנטישמיות אשר לאורך ההיסטוריה שנואו, רדפו ורצחו יהודים תוך האשמתם בכל עוולי העולם. אנטישמים

מודרניים אלה הוסיפו לשנאתם הגזענית ליהודים גם את השנאה התהומית למדינה היהודית ולכן לא חשוב להם במי הם תומכים - דיקטטורים המבצעים פשעים נגד האנושות או ארגוני טרור- כל עוד אלה חותרים להשמדתה של המדינה היהודית. קבוצת המשנה השנייה מקרב שונאי ישראל הינם אותם איסלמיסטים-פונדמנטליסטים המתנגדים עקרונית לעצם קיומה של מדינה יהודית ובאופן מסורתי ועקבי תומכים בארגוני הטרור הפלסטינים והשיעים הפועלים להשמדתה. שתי הקבוצות הללו מחפשות כל הזדמנות וכל דרך כדי לתקוף את ישראל ולקעקע את מעמדה בעולם המערבי כדמוקרטיה הליבראלית היחידה במזרח התיכון. בסיוע נדיב של פטרודולרים הזורמים באופן גלוי וסמוי לקופותיהם פועלים גורמים אלה בצורה מאורגנת ומרושתת על מנת להוקיע את ישראל בכל דרך אפשרית הן בשגרה והן במצבי משבר.

כישראלי וכציוני המאמין בזכותו לחיות ולגדל את ילדיו בבטחה ובשלום בחבל ארץ זה בו נולדתי אני ובו נולדו אבותיי, אין לי שום שיג ושיח עם קבוצה זו של שונאי ישראל. כל מה שישראל תעשה או תאמר, כל עובדה שתוצג בפני שונאי ישראל אלה, לא תקעקע את האמונה העיוורת שהינה לרוב פונדמנטליסטית-דתית לפיה היהודים אשמים וכי אין להם זכות קיום לא כקבוצה לאומית אתנית במדינה יהודית ואף לא כפרטים. לכן מאמר זה לא מיועד לאנטישמים המודרניים או לאיסלמיסטים-פונדמנטליסטים. המאמר נכתב כאמור עבור חברי הקבוצה השנייה, הליבראלים המערביים שמגנים את ישראל בחומרה על רקע המערכה בעזה. אנשים אלה הם חברי. הם למעשה קבוצת השייכות שלי. אילו רצה הגורל ובמקום להיוולד בתל-אביב הייתי נולד למשל בפאלו-אלטו שבקליפורניה, במונטריאול, באוסלו, או בעיר מערבית אחרת, אני משוכנע כי הייתי מוצא את עצמי משתייך לקבוצה זו משום שאני כמוהם מאמין בערכי האנושיות, הליברליזם והדמוקרטיה. חברי קבוצה זו הדבקים במערכת ערכים מעוררת הערצה וכבוד לוקים לכל היותר במנת יתר של נאיביות. בניגוד לשותפיהם

האנטישמיים חשוב להערכתי לאפשר להם להכיר את העובדות לאשורן שלא דרך מסכי התעמולה של החמאס וצינורות המידע המעוותים של אמצעי התקשורת.

כישראלי, החוקר את תופעת הטרור במזרח התיכון וברחבי העולם זה כשלושים שנה, ברצוני לחלוק אתכם חברי הליבראלים המערביים את העובדות כהווייתן ואת הפרשנות היחידה שניתן וצריך לתת לעובדות אלה.

העובדה שכל אדם נאור ואובייקטיבי צריך לזכור ולשנן היא שמזה כחודש ימים ישראל נמצאת תחת התקפה מתמשכת של ארגון טרור שמכוון את אישו נגד אוכלוסייה אזרחית ישראלית. ארגון הטרור חמאס הוקם בסוף שנות השמונים כזרוע הצבאית של תנועת האחים המוסלמים הפלסטינית והוא חרט על דגלו את המטרה של השמדת מדינת ישראל והקמה של חליפות איסלמיסטית תחתיה. בכך החמאס אינו שונה מדעש, אל קאעדה, או ארגונים איסלמיסטיים-פונדמנטליסטיים אחרים במזרח התיכון אשר באמצעות פעולות טרור והרג שיטתי ואכזרי של אזרחים חותרים להפלת משטרים קיימים והחלפתם בחליפות איסלמיסטית שתונהג על ידי חוק ההלכה האסלאמי.

המטרה של השמדת ישראל אינה רק אות מתה החקוקה באמנה של החמאס שנכתבה לפני כשלושים שנה. נהפוך הוא, מטרה זו הינה הערך העליון והקו המנחה את פעילות החמאס במערכה שהארגון מנהל כיום מעזה נגד מדינת ישראל ונגד אזרחיה. כך, בראיון שהעניק בקטאר מנהיג הארגון, חאלד משעל, לצירלי רוז מ-CBS החודש, תוך כדי הלחימה בעזה, חזר משעל על סירובו של החמאס להכיר בזכותה של ישראל להתקיים זאת, גם אם תקום בעתיד מדינה פלסטינית. לשאלה האם אתה מוכן להתקיים ביחד עם מדינת ישראל, ולהכיר בישראל כמדינה יהודית ענה בפשטות - "לא".

החמאס הוא ארגון טרור היברידי - ארגון המבצע פיגועי טרור נגד אזרחים תוך שהוא עוטה על עצמו כסות פסאדו-לגיטימית כארגון פוליטי וכתנועת רווחה. ארגון הטרור ההיברידי מנצל באופן ציני ומסוכן את ערכי היסוד של העולם הליבראלי-דמוקרטי ולמרות שהוא מתנגד למערכת ערכים זו ופועל נגדה, חותר הארגון להשתלב במערכת הפוליטית ולהשתתף בבחירות. כך, למרות שהארגון לא נוטש את הטרור, מנהיגיו ותומכיו דורשים מהעולם הדמוקרטי-ליבראלי להתייחס לארגון הטרור כאל תנועה פוליטית לגיטימית. (החמאס וחיזבאללה הינם מודל מובהק של ארגוני טרור היברידיים שהצליחו לתעתע בעולם המערבי. האיחוד האירופי למשל קיבל לאחרונה החלטה מגוחכת העושה הפרדה מלאכותית והגדיר את הזרוע הצבאית של חיזבאללה המעורבת בפיגועי טרור על אדמת אירופה כארגון טרור, אולם האיחוד פתר את שאר חלקי הארגון והנהגתו מתואר זה. זאת בניגוד למשל לעמדה הבלתי מתפשרת והמוצדקת של ממשלת בריטניה שלא הייתה מוכנה להעניק לגיטימיות ולנהל מו"מ עם ארגון ה-IRA בטרם יפסיק את מעורבותו בפיגועי טרור).

במהלך המערכה הנוכחית בעזה ישראל מוצאת את עצמה נאלצת להתגונן שוב מפני פעילות אלימה הננקטת נגדה על-ידי ארגון טרור החותר להשמדה והמסתייע לשם כך במשאבים עצומים של מדינות שונות מקטאר ועד איראן ובאמצעי התקשורת העומדים לרשותם כגון רשת אל-ג'זירה. ארגון החמאס שבשנות התשעים פעל בשליחות איראן להכשלתם של הסכמי אוסלו שנחתמו בין ישראל לפלסטינים באמצעות הוצאה לפועל של עשרות פיגועי התאבדות בשטח ישראל (שיטה שפעילו למדו מחיזבאללה), נאלץ לחפש שיטת פיגועים חדשה לאחר שישראל הצליחה לסכל את פיגועי ההתאבדות מהרצועה באמצעות מודיעין עדכני ומדויק, יכולות סיכול התקפיות והקמת גדר מערכת הגנתית.

הפתרון של החמאס היה בהקמת מערך עצום של אלפי רקטות וטילים שהוברחו לרצועת עזה או שיוצרו ברצועה בפקוח ובסיוע איראני. כך, ככל שהחמאס התקשה לבצע פיגועי התאבדות באמצעות צעירים פלסטינים שטופי מוח שנשאו את מטעני הנפץ על גופם בדרכם לרצוח אזרחים בישראל, בחר החמאס להשתמש במטעני נפץ כנגד ישראל באמצעות ירי תלול מסלול. אלפי הטילים והרקטות של חמאס כוונו כלפי העורף הישראלי והיו אמורים לפגוע באזרחים ישראלים רבים. החמאס לא התאמץ להשיג דיוק ביכולת הפגיעה של הרקטות שלו. נהפוך הוא, פגיעת הרקטות הייתה אמורה להיות רנדומאלית. לעומת זאת החמאס השקיע סכומי עתק בסיוע איראן וחיזבאללה בבניית מערך רקטי פרימיטיבי יחסית אולם בכמות הגדולה מזו שעומדת לרשותן של רוב מדינות העולם. לצד הגדלת כמות הרקטות העומדות לרשותו פעל החמאס בשנים האחרונות גם להגדלת הטווח שלהם. כך, ערב המערכה הנוכחית בעזה עמדו לרשות החמאס כעשרת אלפים רקטות וטילים שכיסו את רוב שטחה של ישראל ואלצו כחמישה מיליון אזרחים ישראלים (מתוך אוכלוסייה של כ-7 מיליון) לחיות תחת איום מידי ומוחשי של פגיעת רקטות ולנהל את חייהם במרחק שמאפשר הגעה למקלטים ומחסות בפרק זמן שנע בין שניות בודדות (בדרומה של ישראל) לשתי דקות (בצפון המדינה) זאת מרגע השיגור בעזה.

נחזור לרגע להיסטוריה. בשנת 2005 החליט ראש ממשלת ישראל, אריאל שרון, על תכנית התנתקות מעזה במהלכה ישראל פינתה באורח חד צדדי את כוחותיה הצבאיים ואת הישובים הישראליים מהרצועה. החמאס שזכה בבחירות למועצה המחוקקת הפלסטינית בינואר 2006 השתלט עד מהרה על רצועת עזה תוך שימוש באלימות קשה נגד פעילי ארגון הפתח שחלקם נכלאו, עונו ונרצחו על-ידי פעילי החמאס.

בפעם הראשונה בהיסטוריה הפלסטינית, היה ביכולתו של החמאס להטיב עם תושבי הרצועה ולהשתמש במשאבים של מאות מיליוני דולרים שקיבל מקטאר, איראן ומדינות אחרות על מנת לבנות יישות מדינית משגשגת ברצועה. אולם השנאה העיוורת לישראל, כמו גם הלהט הדתי-איסלמיסטי ושכרון הכוח של ראשי החמאס, הביאו לניתוב מירב המשאבים הכלכליים לבניה חסרת תקדים של מערכים צבאיים התקפיים והגנתיים לכל אורך רצועת עזה. מערכים אלה כללו בין השאר: אלפי רקטות וטילים, מאות משגרים, מערך תת-קרקעי המרשת את רוב שטח הרצועה וממוקם בעיקר מתחת לאזורים צפופי אוכלוסין, מנהרות לחימה בעומק של עשרות מטר המאפשרים תנועה מאובטחת מתחת לקרקע של פעילי החמאס והסתתרות של הנהגת הארגון, כמו גם עשרות מנהרות תקיפה המאפשרות לפעילי החמאס לחדור לתוך שטח ישראל ולבצע פיגועים בעורף הישראלי. כל זאת בשילוב עם מאות רבות של פירי שיגור רקטות המאפשרים ירי מעומק האדמה מתוך ולצד מבנים אזרחיים, בתי חולים, מסגדים, בתי ספר, ומחסות של אונר"א. במקום להשקיע את כספי הסיוע שקיבל החמאס בהקמת תשתיות אזרחיות של בריאות, רווחה, חינוך, תחבורה ותקשורת, הושקעו הפטרו־דולרים הללו במערכים צבאיים אלה. ארגון החמאס המתיימר לייצג את האינטרסים של העם הפלסטיני לא רק בזבז כספי עתק שהיו יכולים לסייע בשיפור רווחתו של העם הפלסטיני ולהפוך את רצועת עזה ליישות מדינית משגשגת, החמאס עשה זאת בצנינות ובמזיד באופן שיאפשר לו לגרור את ישראל לעימות צבאי בעל כורכה ולאֶץ את ישראל, בניסיונה לחדול את הירי לשטחה, לגרום לפגיעה משמעותית בקרב אזרחים פלסטינים המתגוררים מעל, בתוך וליד מערכי השיגור, התקיפה והמסתור של החמאס. אם בכך לא די, החמאס שהשליט טרור ופחד גם בקרב התושבים הפלסטינים ברצועה אימץ אסטרטגיה של שימוש באזרחים פלסטינים כמגנים חיים בין אם בהתנדבות ובין אם בכפיה.

החמאס כארגון טרור המכוון את פעולותיו לפגיעה באוכלוסייה אזרחית ישראלית לא נרתע מלהשתמש גם באוכלוסייה אזרחית פלסטינית בניסיון להגן על מערכי השיגור, המפקדות, מחסני האמל"ח, הפיקוד וההנהגה שלו. החמאס מכיר היטב את סולם הערכים והעכבות המוסריות שישראל כופה על עצמה בפעילותה הצבאית בשטחים צפופי אוכלוסייה אזרחית וזו בדיוק הסיבה מדוע החמאס בנה את כל אסטרטגיית הלחימה שלו עמוק בתוך התווך האזרחי בניסיון לנטרל את העליונות הצבאית והמודיעינית של ישראל, גם אם בעשותו כך הוא מבצע פשעי מלחמה נגד עמו שלו.

האסטרטגיה של החמאס הפכה את המערכה הא-סימטרית שבין ארגון הטרור למדינה למלחמה של א-סימטריות הפוכה. מלחמה שבה ה"גולית" הישראלי שהינו בעל יכולות ומשאבים צבאיים עצומים נלחם כשהוא אזוק בידי וכבול בשלשלאות ברגליו נגד ארגון טרור המתיימר להיות "דוד". ארגון המנצל לרעה את חוקי המלחמה ואת העכבות המוסריות של ישראל ומסתתר מאחורי אוכלוסייה אזרחית פלסטינית.

בניסיונה להגן על עצמה מפני האיום חסר התקדים של אלפי רקטות וטילים של החמאס וארגוני הטרור האחרים פיתחה ישראל את הטכנולוגיה המתקדמת ביותר בתחום הטילאות נגד טילים - "כיפת ברזל". על פניו כיפת ברזל עושה את הבלתי אפשרי ומצליחה לנטרל את רובם המכריע של הרקטות והטילים הנורים משטח הרצועה ומסכנים את העורף הישראלי. כך, בעוד שישראל השקיעה סכומי עתק בבניית מערך טילים שיגן על האוכלוסייה האזרחית שלה, החמאס השקיע בהקמת מערכים תת קרקעיים כך שהאוכלוסייה האזרחית הפלסטינית תגן על הטילים שלו.

ככלל, עבור ארגוני טרור, האזרחים (הן אזרחי האויב והן אזרחיהם שלהם) הם אמצעי להשגת מטרותיהם. בעוד ארגון דעש העיראקי מגיע בימים אלה להישגים צבאיים ניכרים תוך ביצוע טבח המוני באזרחי עיראק כולל עריפת ראשי האזרחים שלא מקבלים את מרותו, אונס נשים והטלת מומים בילדים, ארגון החמאס אוסר על אזרחים פלסטינים להתפנות ממבנים הסמוכים למשגרי רקטות וממבנים המגנים על המפקדות והמנהרות המבצעיות שלו. החמאס ממלכד מבנים אזרחיים במטעני חבלה גם כאשר אזרחים פלסטינים עדיין מאכלסים אותם, ממקם מחסני תחמושת ומאגרי טילים במבנים אזרחיים, ומבצע "מארבים הומניטריים" לצה"ל תוך ירי מתוך או בסמוך למתקני אונר"א, זאת על מנת למשוך אש נגדית שתפגע באזרחים.

החמאס יודע כי הוא אינו מסוגל להכריע צבאית את ישראל ועל כן האסטרטגיה הטרוריסטית שלו מכוונת לצד הפגיעה באזרחי ישראל למקסום מספר הנפגעים האזרחיים הפלסטיניים מתוך כוונה להביא להכנעה דיפלומטית של ישראל תחת לחץ בינלאומי. מבחינה זו הסבל של האזרחים הפלסטינים בעזה רק משרת את מטרת העל של החמאס. החמאס לא מהסס לפרסם מספרי נפגעים מוגזמים ולשקר באשר למספר הנפגעים האזרחיים, להגדיר היתקלויות ומארבים צבאיים כטבח, להסתיר את זהות הפעילים של ארגוני הטרור שנפגעו במערכה ואת תפקידם הצבאי תוך טענה כי מדובר באזרחים פלסטיניים. בתוך כך החמאס סרב לקיים הפסקות אש שנועדו להקל על הסבל של האוכלוסייה הפלסטינית והפר הפוגות הומניטריות היזומות חד צדדית על-ידי ישראל. מבחינת החמאס מה שהרקטות והטילים שלהם לא מצליחים להשיג אמור להיות מושג על-ידי תמונות זוועה של ילדים פלסטינים הרוגים. כאשר יש מחסור בתמונות כאלה ניתן כמובן למחזר תמונות זוועה מאזורי קונפליקט אחרים כמו מלחמת האזרחים בסוריה וליחס אותן לעזה.

מול הניסיון של החמאס לגרור את ישראל לפגיעה לא פרופורציונאלית באזרחים פלסטינים, מנהל צה"ל לחימה מסובכת ומורכבת באזורי לחימה שנמצאים בתוך אזרחי ממולכד ומבוצר תוך ביצוע מאמצים חסרי תקדים לפנות את האזרחים הפלסטינים טרם תקיפת היעדים ומשגרי הטילים של חמאס. לשם כך ישראל מבצעת פרוצדורות שונות למתן התראה מוקדמות כולל פיזור כרוזים מהאוויר, משלוח הודעות טקסט, שיחות טלפון, ואף ירי התרעתי מקדים.

למרות מאמצים אלה של ישראל נראה כי מלחמת התודעה של החמאס עובדת. כל אדם ערכי בעולם המערבי (ובתוך כך גם בישראל) מזדעזע מתמונותיהם של פצועים והרוגים בקרב אזרחים ובמיוחד בקרב ילדים פלסטינים. מעטים מאוד בעולם מבינים כי כאשר צבא מודרני כמו צה"ל מנהל מלחמת הגנה צודקת בתוך שטח אזרחי וצפוף אשר במשך שנים הוכן על-ידי ארגון טרור כמערך מבוצר וכמלכודת נפץ, וכאשר הארגון עושה שימוש ציני באזרחיו כמגנים חיים, הפגיעה באזרחים פלסטינים היא בלתי נמנעת.

לאחר כחודש לחימה באזור שהוא מהמיושבים בצפיפות ביותר בעולם, כאשר האויב מוטמע ומנצל את התווך האזרחי לירי של מעל ל-3500 רקטות לעבר ישראל ובעוד צה"ל מבצע כחמשת אלפים תקיפות נגד יעדי חמאס, עם כל הצער והכאב על אבדן חיי חפים מפשע, מותם של כ-1800 פלסטיניים (כאשר מתוכם ככל הידוע לפחות מחצית הם פעילי טרור מוכרים), אינו מצביע, כפי שסבורים רבים, על חוסר פרופורציונאליות בפעילות הצבאית הישראלית. נהפוך הוא, מספר הנפגעים הפלסטינים משקף דווקא סלקטיביות וריסון מצד ישראל. כל איש צבא שהשתתף אי פעם בלחימה בשטח בנוי מבין עד מהרה את אתגרי ודילמות הלחימה שבהם נמצאים חיילי צה"ל במהלך הלחימה בחמאס בעזה. הוא גם מבין ויודע כי כל צבא אחר בעולם באותם תנאי לחימה היה גורם למספר רב פי כמה של נפגעים בקרב האזרחים הפלסטיניים. אולם, במקום לשבח את הריסון והסלקטיביות בהם נוקטת ישראל בתנאים

הלחימה הקשים, רבים בעולם המחזיקים מעצמם כאבירי זכויות האדם והמוסר באים לישראל בטענות על חוסר פרופורציונאליות לכאורה בפעילותה בעזה. צדקנים אלה אמנם ברוב המקרים לא מאשימים את ישראל בפגיעה מכוונת באזרחים אולם הם מצדיקים את טענותיהם נגד ישראל בכך שבמערכה האחרונה בעזה נהרגו "רק" 67 ישראלים מול כ-1800 פלסטינים. לטעון זה כמובן אין כל אחיזה במציאות. על-פי דיני המלחמה והאמנות הבינלאומיות, פרופורציונאליות לא נמדדת בהשוואה של מספר הנפגעים הכולל של שני צדדים במהלך המלחמה אלא בהשוואת היתרון המבצעי של הפעולה הצבאית המבוצעת מול הנזק האגבי (פגיעה בלתי מכוונת באזרחים) שהיא עלולה לגרום.

את חוסר ההיגיון וחוסר הצדק בהאשמת ישראל בחוסר פרופורציונאליות ניתן להמחיש בדוגמה הבאה - לו הייתה ישראל מתנהלת בדיוק כפי שהתנהלה במהלך חודש הלחימה האחרון בעזה אולם מערכת ההגנה האקטיבית שפיתחה - כיפת ברזל - לא הייתה קיימת או שלא הייתה כה אפקטיבית ו-3500 הרקטות והטילים שנורו על ישראל היו גורמים ל-2000 אזרחים ישראלים הרוגים, האם אז הצדקנים הטוענים לחוסר פרופורציונאליות היו חוזרים בהם מהאשמת שווא זו של ישראל? העובדה שישראל מנהלת בעזה מלחמת הגנה שנכפתה עליה נגד ארגון טרור שמאחוריו ניצבים מאות-מיליוני איסלמיסטים-פונדמנטליסטיים החותרים ופועלים להשמדתה, לא מונע מהעולם הנאור מלהזדעק ולגנות את ישראל באמצעות מוסדות האו"ם ומנגנונים בינלאומיים אחרים תוך התעלמות מפשעים נגד האנושות הנעשים על-ידי אויביה הפונדמנטליסטיים של ישראל חדשות לבקרים.

לסלקטיביות ולריסון הישראלי יש מחיר גבוה אותו נאלצת ישראל לשלם במערכה בעזה, הריסון מונע הרתעה של האויב. בתנאי הלוחמה המוכתבים על-ידי חמאס ברצועה, מדיניות הריסון הישראלית לא גורמת לחמאס לשלם מחיר גבוה שירתיע אותו מהמשך הלוחמה נגד ישראל וימנע את התחדשותה של הלוחמה לאחר השגת הפסקת אש. כאשר הנהגת ארגון הטרור, המפקדים והמפקדות של החמאס כמעט שלא נפגעים במהלך חודש לחימה מאחר והם מחופרים עמוק באדמה מתחת לבתי חולים ומתקנים אזרחיים, וכאשר ישראל נמנעת מפגיעה אגבית באזרחים הנמצאים במתקנים אלה ומשמשים כמגנים חיים, הנזק שישראל מסוגלת לגרום לחמאס הינו לכל היותר טקטי. הוא לא נזק אסטרטגי והוא לא מרתיע. באופן פרדוקסלי הריסון הישראלי גורם להארכה של מצב הלוחמה בעזה ובתוך כך להתארכות הסבל של האוכלוסייה הפלסטינית והישראלית.

לסיכום, חברי הליברלים המערביים, ישראל אינה חפה מטעויות. כמו במלחמות ובמבצעים צבאיים קודמים, צה"ל וישראל יתחקרו את פעילותם בתום המערכה הנוכחית בעזה. ישראל תסיק מסקנות אופרטיביות כמו גם מסקנות שיש להן השלכות ערכיות ומוסריות. אולם גם אתם חברי, אבירי זכויות האדם מרחבי העולם, טוב תעשו אם תבחנו את עצמכם, את העובדות לאשורן ואת הביקורת והגינויים שהפניתם כלפי ישראל. כדאי שתימנעו מליפול שוב בעתיד למלכודות מניפולטיביות של ארגוני טרור ושל תומכיהם. כדאי שתפנימו כי המאבק של ישראל בארגון הטרור ההיברידי - חמאס (כמו גם באח הבוגר שלו בלבנון - חיזבאללה), הינו לא יותר מאשר מיקרוקוסמוס של מערכה בינלאומית גלובאלית המתרחשת בשנים האחרונות בין ארגוני טרור איסלמיסטים-ג'יהאדיסטיים לבין תרבות המערב והעולם הדמוקרטי-ליברלי. ישראל, שלא בטובתה, מוצאת את עצמה שוב כחיל חלוץ של העולם המערבי שנאלץ להתמודד עם שיטות חדשות של טרור אשר לאחר זמן מה מאתגרים גם מדינות מערביות אחרות. כך היה בשנות השישים והשבעים כאשר ישראל נאלצה להתמודד עם חטיפות מטוסים ולאחריה העולם כולו אותגר בסוג זה של פיגועים, בשנות השמונים

והתשעים ישראל נאלצה להתמודד עם טרור מתאבדים, שיטה שהפכה להיות נפוצה ברחבי העולם כולו בשנים הבאות, וכיום ישראל מתמודדת עם טרור היברידי שמנצל ומשתמש לרעה בערכים הליבראליים דמוקרטיים, טרור שבעתיד יאתגר עוד מדינות רבות.

חברי הליבראליים המערביים, ראוי שתפנימו כי ישראל היא אפוד המגן שעליו מתנפצים גלי הטרור הפונדמנטליסטים-איסלאמיסטיים בדרכם לפגוע בעולם הליבראלי-דמוקרטי. ישראל מגינה עליכם.

אודות המכון למדיניות נגד טרור (ICT)

המכון למדיניות נגד טרור בבי"ס לאודר לממשל, דיפלומטיה ואסטרטגיה, במרכז הבינתחומי, הרצליה פועל לפיתוח מדיניות ציבורית חדשנית ביחס לבעיית הטרור העולמי, באמצעות מחקר יישומי של תופעת הטרור ודרכי ההתמודדות עמה. המכון שם לו למטרה לחקור את נושא ההתמודדות המוראלית-פסיכולוגית עם הטרור ולגבש המלצות, אשר מחד יצמצמו את האפקטיביות של אסטרטגית הטרור, ומאידך יסייעו בחיזוק כושר העמידה של הציבור אל מול תופעה זו. ייחודו של המכון בהשוואה למכונים אחרים בא לידי ביטוי, בין השאר, בשיטת המחקר שבה הוא נוקט - צוותי חשיבה מיוחדים של אנשים מדיסציפלינות מחקריות שונות מהעולם האקדמי והביטחוני. מאז הקמתו, התמקד המכון בפעילות במספר מישורים: מחקר אקדמי-יישומי, כנסים וימי עיון, ייעוץ למקבלי החלטות, פעילות הסברתית-חינוכית, פרומים לדיון ול"סיעור מוחות" ובניית מאגרי מידע והפעלתם.

דר' בועז גנור

דר' בועז גנור הוא דיקן בבית ספר לאודר לממשל, דיפלומטיה ואסטרטגיה, מנכ"ל ומייסד של המכון למדיניות נגד טרור (ICT), וראש התכנית ללימודי טרור ובטחון המולדת, במרכז הבינתחומי, הרצליה.

דר' גנור משמש גם כמייסד של ICTAC הקהילה האקדמית הבינלאומית להתמודדות עם טרור, וחבר מייסד של ICSR המרכז הבינלאומי למחקרי רדיקליזציה ואלימות פוליטית ב - Kings College, לונדון.

למידע נוסף אודות דר' גנור ורשימת פרסומים, [לחץ כאן](#)